

Een overstromingsverzekering in Nederland?

In Nederland kon men zich tot 1 januari 2007 bij Euroloyd verzekeren tegen de schade van overstromingen, en circa 1500 landgenoten deden dat ook. In deze 'catastrofe risico polis' was men tevens verzekerd tegen de schade van andere gebeurtenissen met een zeer kleine kans, zoals de inslag van meteorieten en vliegtuigbommen. Bij schade werd niet het gehele schadebedrag uitgekeerd, maar 25% van de schade. Inmiddels is het niet meer mogelijk om deze verzekering af te sluiten. Feitelijk is dus elke Nederlander onverzekerd tegen de gevolgen van een (grootschalige) dijkdoorbraak, en dat heeft in de praktijk als gevolg dat de rekening van een overstroming bij de overheid terecht komt. Als reactie hierop heeft drie jaar geleden de 'commissie Borgehouts' aanbevolen dat overstromingsschade verzekerd moet worden bij private partijen, de verzekeraars. De verzekeraars hadden daar niet veel zin, onder andere omdat er nauwelijks vraag is naar deze polis vanuit de markt, en omdat vanwege de cumulatie van schade dure herverzekering ingekocht moet worden. Maar door de druk van de overheid zijn de verzekeraars overstag gegaan. Bovendien kan men ook nog iets verdienen, en welke ondernemer zegt dan nee? De verzekeraars willen dan wel graag een verplichte verzekering voor elke Nederlander, een mooie verzekeringspremie en een beperking van het jaarlijks uit te keren schadebedrag van orde 1 miljard euro. Een 'taskforce' bestaande uit overheid en verzekeraars heeft inmiddels een voorstel uitgewerkt, waarin de wensen van de verzekeraars zijn opgenomen.

Volgens de milieuwetenschappers van de Vrije Universiteit te Amsterdam is een verzekering zinvol, omdat Nederland het enige land in Europa is waar de overstromingsschade niet verzekerd kan worden. Ook zou volgens deze wetenschappers een verzekering bijdragen aan de 'eigen verantwoordelijkheid' van burgers en bedrijven. Maar is het

Amerikaanse waterkeringen hebben betere beveiliging nodig

De beheerder van 479 dammen en dijken in de Verenigde Staten (**Bureau of Reclamation**) heeft sinds 2001 flink geïnvesteerd in een verscherpte beveiliging van deze waterkeringen. De **Nationale Onderzoeksraad** (NRC) schrijft nu in een rapport dat er meer nodig is om de veiligheid van de waterkeringen te waarborgen. De onderzoekers schrijven dat het investeren in elektronische beveiligingsmaatregelen (zoals hekwerken en camera's) en het aanstellen van meer beveiligingsbeambten niet de oplossing is voor het probleem. Het antwoord ligt volgens hen in een beveiligingsplan voor de lange termijn, dat locatiespecifieke, realistische scenario's bevat voor elk object. Ook de communicatie tussen beveiligers, kantoorpersoneel en handhavers; de organisatie van crisisbeheersing; en de toegangscontrole tot objecten vragen om aandacht.

Bron: *Kansas City Infozine*, 21 augustus 2008

Schade orkaan Gustav valt mee

Verzekeringsmaatschappijen ramen de totale schade van de orkaan Gustav op 10 miljard dollar (7 miljard euro). Drie jaar geleden richtte orkaan Katrina voor 41 miljard dollar schade aan.

Rampensbestrijders houden vol dat de massale evacuatie van twee miljoen Amerikanen in het kustgebied een terechte beslissing was, gezien de onvoorspelbare aard van orkanen. Ook al schampte Gustav New Orleans slechts en bleven grote overstromingen uit, toch vielen veel bomen en elektriciteitsmasten om.

Bron: *AD*, 4 september 2008.

wel aantrekkelijk om verzekeraars te betrekken in de risico's van grootschalige overstromingen? Een vergelijking met Amerika geeft een mogelijk antwoord op deze vraag.

In Amerika loopt 5% van de inwoners risico van een overstroming, en deze inwoners kunnen hiervoor een verzekering afsluiten. In principe is het vrijwillige verzekering, maar de banken stellen deze verzekering verplicht bij het afsluiten van een hypotheek van een huis in een overstromingsgebied. De schade van overstromingen wordt betaald uit een overheidsfonds, en alleen de uitvoering is een taak van private verzekeraars. De federale overheid vult het fonds aan als er onvoldoende middelen zijn. Het fonds wordt gevoed door de premiebetalers, en bij schade krijgen de deelnemers altijd alle schade uitgekeerd. Het is al tweemaal voorgekomen dat de federale overheid (of de 'taxpayer', zoals de Amerikanen het omschrijven) moest bijspringen, omdat er te weinig geld in het fonds aanwezig was. Vooral na Katrina kwam men vele miljarden dollars tekort.

In bijna alle landen in Europa en ook in Amerika speelt de overheid een cruciale rol bij een verzekeringsoplossing, en draagt de overheid het risico. Voordeel is dat verzekeringspremies relatief laag kunnen blijven, omdat er geen dure herverzekering hoeft te worden ingekocht. Dat is voor Nederland van groot belang, omdat in geen enkel land de cumulatie van schade zo groot is als in Nederland.

Is een verzekeringsarrangement voor Nederland aantrekkelijk? Mijn voorstel is: werk drie alternatieven uit en voer een maatschappelijk debat over deze drie alternatieven. Bespreek na dit debat de alternatieven in de Tweede Kamer, en neem dan een besluit. De drie alternatieven kunnen gebaseerd zijn op (1) het Amerikaanse model met een overheidsfonds; (2) een kleine aanpassing van de huidige situatie met een uitbreiding van de WTS (Wet Tegemoetkoming Schade bij rampen en zware ongevallen); en (3) het voorstel van de taskforce, waarin verzekeraars een (klein) deel van het risico nemen, met een verplichte toeslag op de opstalpolis. Tegen de staatssecretaris zou ik willen zeggen: vertrouw op de kracht van het debat, en laat het alternatief met de beste argumenten winnen!

Matthijs Kok